

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 356 / PRSG
DATA 15.02.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
1654. 22.02.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului*, inițiată de domnul deputat Valeriu Tabără – PD-L (Bp.444/2009).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare amendarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, cu modificările și completările ulterioare, propunând, în principal:

- completarea art. 3 cu cinci noi alineate, care prevăd următoarele:
 - obligarea administratorilor societăților comerciale privatizate, care au drept de preferință la cumpărarea unui pachet de acțiuni rezultat în urma majorării capitalului social cu valoarea terenului de incintă de a informa ADS asupra faptului că li s-a eliberat un certificat de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor de incintă, în maxim 10

zile de la obținerea acestuia, precum și de a depune dosarul de privatizare și raportul de evaluare, în maxim 60 de zile de la data înregistrării la oficiul registrului comerțului a majorării capitalului social, în caz contrar fiind obligați la plata de despăgubiri, în cuantum de 10% din capitalul social al societății comerciale.

- Stabilirea unui prag de 30% din capitalul social în funcție de care se instituie o modalitate de consacrare a prețului de ofertă pe acțiune.
- completarea legii cu două noi articole, art. 21⁴ și art. 21⁵ potrivit cărora:

- ADS va concesiona prin atribuire directă bunurile imobile proprietate privată a statului medicilor veterinari cu liberă practică organizați în formele prevăzute de legislația în vigoare care desfășoară activități sanitare veterinare publice și care au fost selectați de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și Pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) potrivit procedurii privind achizițiile publice;
- Concesionarea prin atribuire directă se face pe perioada atribuirii de către ANSVSA a contractelor de achiziție publică al căror obiect este reprezentat de activitățile sanitare veterinare publice, respectiv pe perioada derulării contractelor de concesiune a activităților sanitare veterinare publice.
- inserarea unui nou articol, art. 32¹, potrivit căruia prevederile *Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării* sunt aplicabile și în cazul ADS în toate situațiile în care *Lege nr. 268/2001* nu conține prevederi speciale derogatorii.

II. Observații și propuneri

1. Textul propus pentru **alin. (5) al art. 3** este necesar să fie reanalizat și reformulat, dat fiind că are ca premisă faptul că „*administratorii*” unor societăți comerciale ar avea drept de preferință la cumpărarea acțiunilor nou emise în urma unei majorări de capital cu valoare terenului de incintă.

Precizăm că art. 216 din *Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prevede următoarele:

„(1) Acțiunile emise pentru majorarea capitalului social vor fi oferite spre subscriere, în primul rând acționarilor existenți, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă.

(2) Exercițarea dreptului de preferință se va putea realiza numai în interiorul termenului hotărât de adunarea generală sau de consiliul de

administrație, respectiv directorat, în condițiile art. 220¹ alin. (4), dacă actul constitutiv nu prevede alt termen. În toate situațiile, termenul acordat pentru exercitarea drepturilor de preferință nu poate fi mai mic de o lună de la data publicării hotărârii adunării generale, respectiv a deciziei consiliului de administrație/directoratului, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. După expirarea acestui termen, acțiunile vor putea fi oferite spre subscriere publicului.

(3) Orice majorare a capitalului social efectuată cu încălcarea prezentului articol este anulabilă.”

Prin urmare, dreptul de preferință la subscrierea unor acțiuni nou emise ca urmare a majorării de capital aparține acționarilor existenți și nu administratorilor, iar dreptul de preferință poate fi ridicat sau limitat numai prin hotărâre a adunării generale a acționarilor (art. 217 alin. (1) din Legea nr. 31/1990).

În plus, sediul materiei cu privire la majorarea capitalului social cu valoarea „terenului de incintă” ca urmare a eliberării certificatului de atestare a dreptului de proprietate este dat de dispozițiile art. 12 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, care la alin. (6)-(10) stabilesc următoarele:

„(6) În situația în care majorarea capitalului social cu valoarea terenurilor se realizează după privatizarea societății comerciale, cumpărătorul sau succesorul în drepturi al acestuia are drept de preferință la cumpărare de la instituția publică implicată a unui număr de acțiuni suplimentare necesare menținerii cotei de participație la capitalul social, existentă anterior majorării acestuia cu valoarea terenurilor.

(7) Cumpărătorul sau succesorul în drepturi al acestuia își poate exercita această preferință în termen de 15 zile de la data înregistrării majorării capitalului social.

(8) Prețul de vânzare pentru acțiunile suplimentare provenite din majorarea capitalului social cu valoarea terenului, în situația exercitării dreptului de preferință, este egal cu valoarea nominală a acțiunilor, în cazul în care prețul pe acțiune plătit de cumpărător prin contractul inițial de privatizare este mai mare decât valoarea nominală a acțiunilor, sau este cel rezultat din negocierea directă dintre instituția publică implicată și cumpărător, în cazul în care prețul pe acțiune plătit de cumpărător prin contractul inițial de privatizare este mai mic decât valoarea nominală a acțiunilor. Plata acțiunilor se va realiza integral sau în rate. Transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor are loc în momentul plății integrale a prețului sau a avansului, după caz.

(9) *În situația în care nu se exercită dreptul de preferință în termenul prevăzut la alin. (7), pachetul de acțiuni aferent terenului poate fi vândut de instituția publică implicată prin oricare dintre metodele prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare.*

(10) *Până la expirarea termenului de exercitare a dreptului de preferință drepturile de vot conferite de acțiunile emise în conformitate cu prevederile alin. (5) sunt suspendate."*

În același timp, potrivit alin. (5) din același articol, regula este că „În cazul în care eliberarea certificatului de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor nu a fost urmată, anterior privatizării, de majorarea corespunzătoare a capitalului social sau dacă certificatul se eliberează după privatizare, capitalul social se majorează de drept cu valoarea terenurilor, care va fi considerată aport în natură al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, după caz, în schimbul căreia se vor emite acțiuni suplimentare ce vor reveni de drept instituției publice implicate."

Prin urmare, considerăm că instituția publică implicată, în situația în care, ulterior privatizării, încă se mai află în perioada post-privatizare, contractul de privatizare neepuizându-și efectele, dispune de toate elementele necesare pentru a fi informată în legătură cu o eventuală majorare de capital. În situația în care instituția publică implicată deține încă, în numele statului, o participație minoritară la capitalul social al unei societăți privatizate, este practic imposibil ca majorarea de capital să aibă loc fără să fie informată. Mai mult, este necesar să se aibă în vedere faptul că art. 12 din Legea nr. 137/2002 se referă la o „majorare de drept a capitalului”, dacă administratorii societății nu întreprind demersurile necesare și, de altfel, certificatul de atestare a dreptului de proprietate se eliberează de către „ministerul de resort”, potrivit art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 834/1991 privind stabilirea și evaluarea unor terenuri deținute de societățile comerciale cu capital de stat, iar potrivit art. 1 din același act normativ „Terenurile aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat la data înființării acestora, necesare desfășurării activității conform obiectului lor de activitate, se determină, pentru societățile comerciale înființate prin hotărâre a Guvernului, de către organele care, potrivit legii, îndeplinesc atribuțiile ministerului de resort, iar pentru societățile comerciale înființate prin decizia organului administrației locale de stat, de către autoritatea publică județeană."

În concluzie, instituția publică implicată ar trebui să dețină toate elementele necesare ca să fie informată în legătură cu eliberarea certificatului de atestare a dreptului de proprietate și cu eventuala majorare de capital.

2. **Alin. (6)** propus pentru completarea **art. 3** este lacunar, deoarece tinde să stabilească faptul că administratorii sunt obligați să depună o documentație, fără a se preciza unde trebuie să depună această documentație.

În plus, era necesar ca despăgubirile să fie stabilite în funcție de numărul de zile cu care se depășește termenul de 60 de zile, precum și precizarea persoanei juridice beneficiare a acestor despăgubiri.

3. Textul propus pentru **alin. (9)** al **art. 3** este necesar să fie reanalizat, deoarece:

- dreptul de preferință aparține acționarilor existenți și nu neapărat „cumpărătorului”;

- societatea care își majorează capitalul social poate avea capital majoritar de stat sau privat și atunci nu i se poate impune prin lege cum și cui să vândă un pachet de acțiuni.

Considerăm că o astfel de obligație instituită prin lege este de natură să creeze primisele unor vicii de neconstituționalitate, în raport cu dispozițiile **art. 44** din Constituție, republicată, referitor la *dreptul de proprietate privată*.

4. Totodată, având în vedere că inițiativa legislativă se referă la concesionarea prin atribuire directă a unor imobile proprietate privată a statului, este necesară reanalizarea dispozițiilor propuse, sens în care precizăm următoarele:

- procedura concesionării prin atribuire directă a terenurilor cu destinație agricolă a fost conferită Legii nr. 268/2001, de prevederile **art. 21¹** - **art. 21³**, prin completarea acesteia de Legea nr. 249/2003 și a intrat în vigoare la data de 13.06.2003;

- la acea dată, prin Decizia Curții Constituționale nr. 136/2001 era deja stabilit faptul că prevederile **art. 40 alin. (1)** teza întâi din *Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor*, referitoare la atribuirea directă, prin contract de concesiune a bunurilor proprietate publică a statului, „societăților comerciale sau companiilor naționale ori societăților naționale, înființate prin reorganizarea regiilor autonome care au avut în administrare aceste bunuri, activități ori servicii” sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile **art. 134 alin. (2) lit. a)** din Constituția din anul 1991, respectiv cu principiul că „Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.”

Prin urmare, în ceea ce privește imobilele proprietate privată a statului care ar urma să fie concesionate prin atribuire directă, pentru identitate de

rațiune față de considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 136/2001, dar mai ales având în vedere prevederile Tratatului Uniunii Europene referitoare la concurență, apreciem că se creează premisele unor vicii de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

În plus, potrivit art. 5 alin. (2) din *Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare*, „Dreptul de proprietate privată al statului sau al unităților administrativ-teritoriale asupra bunurilor din domeniul privat este supus regimului juridic de drept comun, dacă legea nu dispune altfel.”

De altfel, prevederile art. 136 alin. (4) din Constituție, republicată, se referă la concesionarea numai a bunurilor proprietate publică a statului, potrivit dreptului comun bunurile proprietate privată putând face obiectul închirierii.

5. Propunerea de completare a Legii nr. 268/2001 cu dispoziția generală că „Prevederile Legii nr. 137/2002 (...) sunt aplicabile și în cazul Agenției Domeniilor Statului în toate situațiile în care prezenta lege nu conține prevederi speciale derogatorii.” este necesar să fie reanalizată, deoarece:

- Legea nr. 137/2002 este ulterioară Legii nr. 268/2001 și, deci, Legea nr. 268/2001 nu avea cum să deroge de la o reglementare viitoare;

- obiectul de reglementare al Legii nr. 268/2001 este, potrivit art. 1 și art. 2, privatizarea societăților comerciale agricole, statutul juridic al ADS și administrarea societăților comerciale și regimul concesionării sau arendării terenurilor proprietate publică sau privată a statului, aflate în exploatarea acestora, în timp ce Legea nr. 137/2002 vizează accelerarea privatizării;

- potrivit art. 55 din Legea nr. 137/2002 „Dispozițiile prezentei legi se aplică tuturor instituțiilor publice implicate în privatizarea societăților comerciale la care statul este acționar.”, iar potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 268/2001 „Se înființează Agenția Domeniilor Statului, instituție de interes public cu personalitate juridică, cu caracter financiar și comercial, finanțată din surse extrabugetare, în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, având ca atribuții:

- b) gestionarea și exploatarea eficientă a patrimoniului de stat, al cărui proprietar mandatat este, precum și privatizarea societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2.”

Prin urmare, în executarea mandatului de privatizare, ADS este obligată să aplice și Legea nr. 137/2002.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ
Președintele Senatului